

Düş Sancıları

– Sedat DOĞAN · 27 Mayıs 2010

Hiçbir tabloya resmedilemez yoksunluk ve yalnızlıklarım
Her kelimesi feryadım olan romanlar yazmayı
Ya da emanet güzelliklerle örülü şiirler düzmeyi istemiyorum
Gözyaşlarımdan filizlenip
Kanımın aktığı yamaçlarda boy veren menekşeleri
Hüzne kuşanmış bahar gülüşlerini istemiyorum

Çoraklaşmış ana yüreklerini söküp atmalı
İşporta aşkları
Portatif sevinçleri
Ölü toprakların yüreğine gömmeli
Bin bir mihnete kurgulu
Her an bir bitim ve yıkıma sancılı
Harcına hamuruna ter akmamış
Cennetlerin enginliğini bile istemiyorum.

Marabalıklarımı kara bir çıban gibi bağrında taşıyan
Bana mezar olmayı bile kotaramayan bir toprağı istemiyorum
Hamarat bir anaya inatla
Özgürlüğümü nazlı bir çiçek gibi yeşertmeyen
Ve kızgın bir oku fırlatırcasına
Arzın yüreğine saplatmayan bir vatani istemiyorum

İstemiyorum rabbim istemiyorum
İnanca ve özgürlüğe kuşanmayan göğün maviliğini
Okyanusların enginliğini
Yıldız harmonisini
Güneşin sıcaklığını
Gecenin dinginliğini dahi istemiyorum.

(İst. Ocak 89)